

at det havde været rigtigt, at Ministeren havde forudset det Rigtige i, at et saadant Skib ogsaa fik et Lag, dengang, da man forlangte Bevillingen dertil. Jeg vil gjerne indrømme, at det er en Indvending, som kan gøres; men der er ikke nogen Grund for Staten til at lade et Skib tage Stade ved, at det er glemt i sin Tid at forlange en saadan Bevilling. Det forekommer mig altsaa økonomisk rigtigt, at man betragter det, som om man havde bevilget 20,000 Kr. mere til Helgoland for at forsyne det med Lag, og at man ikke her lader det andet Skibs Færdiggjørelse lide under Savn af netop den Sum, som er medgaaet til et saa nyttigt og — jeg antager efter hvad der er oplyst af Ministeren — nødvendigt Arbejde. Jeg har altsaa stillet mit Forslag af økonomiske Grunde. Lovrigt er det jo Noget, som det er mig temmelig fjænt at give mig nærmere af med, fordi jeg ikke har særligt Kjenndskab i den Slags Sager, og fordi jeg i det Hele taget anser det for at være i høi Grad problematisk, om det er rigtigt, at vi anskaffe disse store Skibe. Jeg har altid afholdt mig fra at stemme for deres Anskaffelse; men naar de ere tilveiebragte, er det fornuftigt ikke at lade dem ødelægges ved Elementerne, naar det kan undgaaes ved Hjælp af en Udgift paa 20,000 Kr. Derfor vil jeg tillade mig at anbefale Underændringsforslaget under 31 til Vedtagelse.

Finantsministeren (Estrup): Under Nr. 32 har et Flertal af Udvalget foreslaaet, at Bevillingen til Korvetten „Dagmars“ forlængede Ophold i Bestindien i forrige Finantsaar 40,000 Kr. skal udgaa. Vedtages dette Forslag, kan Meningen dermed jo kun være den, at Thinget vil udsætte sin Dom om Nødvendigheden af „Dagmars“ forlængede Ophold i Bestindien, indtil Statsrevisionen har udtalt sig derom, og forsaavidt kan jeg ikke have Noget at indvende imod, at denne Post udgaa. Jeg vil dog erindre om, at Bevillingen af mig blev forlangt saa tidlig, som det overhovedet var muligt, og saa tidlig, at en Tilkjendegivelse af Misbilligelse vilde have kunnet faae praktisk Følge, dersom man ellers havde anset det forparligt at drage Korvetten „Dagmar“ tilbage. — Jeg skal tillade mig at benytte denne Leilighed til at meddele det høie Thing, at de seneste Beretninger fra Guvernøren i Bestindien endnu fremdeles gaa ud paa, at Korvettens Nærværelse er nødvendig, samt at han bestemt fastholder Opstet om, at der, idetmindste indtil Høsten er tilendebragt, maa vedblive at være et Skib paa Stationen. Jeg benytter Leiligheden til at gjøre denne Meddelelse i det Haab, at den kan faae nogen Indflydelse paa det Udvalgs Bestemmelse, som har Forslaget om Hærstyrken i Bestindien og derunder tillige Spørgsmaalet om et Stationsstib til Behandling. Jeg tvivler ikke om, at Spørgsmaalet om Udsendelse af et nyt Skib til Bestin-

dien til Afløsning af „Dagmar“ har beskæftiget dette Udvalg, og jeg længes meget efter at erfare, hvilket Standpunkt Udvalget er kommet til at indtage overfor dette Spørgsmaal.

Indenrigsministeren (Steel): Med Hensyn til Endringsforslagene under Nr. 2 og 7 udtalte den ærede Ordfører, at disse Forslag kun tilfattede en Henviisning til Statsrevisionen om en Undersøgelse af Sagen. Jeg skal indfrænte mig til at henvise til den Begrundelse, som indeholdes i Motiverne til Lovforslaget, og jeg har for saa vidt ikke Noget at erindre imod, at disse Sager henvises til Statsrevisionen. Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 4, da maa jeg tilstaa, at jeg har befundet mig og endnu befunder mig i den samme Uvished som den ærede Ordfører for Mindretallet (Scavenius), idet jeg nemlig ikke kan se, hvorledes man egentlig er kommen til at stille dette Forslag. Sagens Sammenhæng er jo nemlig den, at man i Løbet af det indeværende Finantsaar i Overensstemmelse med den Anvendelse, som man ellers pleier at gjøre af den paagældende Konto, har gjort en Udgift til Understøttelse for et Værk, som skulde indeholde en Beskrivelse af Jernbaneforholdenes Udvikling i de tre nordiske Lande. Denne Udgift er afholdt i Begyndelsen af Finantsaaret, og den har i Forbindelse med andre senere nødvendige Udgifter foranlediget en Overstridelse af Kontoens Beløb paa 5,300 Kr. Jeg vilde nu have kunnet forstaa, om man med det Formaal for Øie at faae undersøgt, hvorvidt samtlige de Udgifter, som ere udrede af denne Konto, vare overensstemmende med Kontoens Bestemmelse, vilde have negtet det forlangte Beløb af 5,300 Kr.; men hvorledes man er kommen til at udbille de 2000 Kr., som ere udgivne og som ikke forlanges bevilgede, for at gjøre dem til Gjenstand for en Kritik, som ikke forekommer mig at være berettiget paa dette Punkt — men som ganske vist burde udøves af Statsrevisionen i Forbindelse med en Betragtning af de andre forskellige Udgifter —, det kan jeg ikke forstaa. Gen Ting maa jeg dog notere, og det er, at det ikke af Udvalgets Flertal er udtalt, at denne Udgift er en uberettiget Udgift; det er en Udgift, som berettiget kan afholdes af denne Konto, men den maa kun udgives, hvis det viser sig, at Kontoen kan bære den, uden at der sker Overstridelse. Jeg forstaaar ikke ganske dette Forhold; thi er Udgiften berettiget, saa ser jeg ikke rettere, end at en Overstridelse af Kontoen maa kunne finde Sted, da Summen jo dog ikke kan være i den Grad bestemt, at det med fuldkommen Visshed kan siges, at den Udgift, som skal udredes i Værets Løb, ikke vil komme til at overstride det bevilgede Beløb. Men, som sagt, jeg betragter ogsaa dette Forslag som nærmest sigtende til at henvise Sagen til Statsrevisionens Undersøgelse,